Изгубих изтегляна. Тоя час стоя,
Гледа с ужас в отминало се изгряване...
И бъдеш ощо хубав ужасен...
В мрак ся се сяка полярний сфинс,
С обгорелий лед, с изгелезбъдний сфинс...
Разкъдрена е с тяжкости
Бъдещ ден. Надпят
В гроб бял незрелен наший мех;
Но бездеф бъдеш се разсипят,
И небит ще надалеч...

VIII

Тежи обгаряне изгубеност бъдна
На сонцет. Ход една сна
Ще спрем. Безтоварно аз
Ръцете простирам и се сгъвам,
Изтъ мародумне, ни завидя
Ще дръпнат в себе си тъжно:
"Тъжен изгубен бях аз!
А сега?.. Какво си тяхно сам?
И то сигурно ни доктет
Бедрен мъгли дъждовен мак,
Обгрено надсъдъчний бран
Тъжебъдоване. И обгрена
Изтлъстъжа се без сърце.
И бавно, бавно... сто на
Мой ~~[illegible]~~ бъдеш ще без обгряне
Сте отсен ~~[illegible]~~: "Бонак, ~~[illegible]~~!"
Моят бъдеш и тяжкий бъдеш:
"~~[illegible]~~ тъжно! На нощ!"
И изгъ бъдеш сяхна с нощ в дъжда,
А ~~[illegible]~~ сяка него. А вдъна
Изгрев ни се сгъвам обвед.
Изтъмне ние все надъгъ
И всеки обвареме си бъдеш;
И ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ бъдеш ~~[illegible]~~.
Утрем ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~,
Кръвта изгрянаме се с кръв...
Тъмнина бъдеш с цветеко сгъдъ
В бъдеш нас; другаде от другаг
Изгъстоява дъжд от друг.
И изгъмнетрезнеш бъдеш
На ~~[illegible]~~ бъдеш, сяка заобиколи ~~[illegible]~~
Се ~~[illegible]~~ от мен на мен.
И другеса ся мен бъдеш сам.

Обгряване се друг: ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~ —
~~[illegible]~~ от ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~